

Himne a Catalunya

*Oh Catalunya, mare nostra
mare del cor que venerem,
respira fort i aèca'l rostre:
mentre'l món sia món et voltarem.
Avant, avant, qu'ets nostra mare!
Sàpigau tu, que Déu ja ho sab,
i'l teu terror és teu encara
amb l'ànima al damunt, de cap*

[a cap.

Regada amb sang, ta terra

[és bona.

*Tingues al mar clavat els peus,
un braç enlaire per l'escona,
i amb l'altre arrapat fort*

[als Pirineus.

*Amb nostra llengua franca i noble
crida'ns a tots, que't respondrem;
som una raça i som un poble,
i tan drets com caiguts poble*

[serem.

*Caiguts avui i en mig de runes;
demà'l peu ferm i enlaire'ls cors:
sense captar d'enlloc engrunes,
sense lligams de ferro ni de flors.
Va doncs, oh Patria, que t'ho*

[imploren

*damunt la terra'ls que s'hi estan,
davall la terra aquells que foren,
i més lluny qu'els estels els que*

[vindran.

Que no ets pas morta, qu'ets

[dormida

*Amb ta bandera'ls vents remou,
siga-hi tothom a la embranzida,
i cauran'ls castells quan diguis:*

[Prou!

ANGEL GUIMERA

Mohiment de forasters

Arrivan fins a nosaltres la notícia de trovarse aquí els Srs. següents:

D. Salvador Montserrat Mañé (Catllar), D. Josep Parera Gelabert (Hospitalet de Llobregat), D. Josep Pallarés Graell (Barcelona), D. Josep Burrell i Trapé (Villarreal), D. Enric Casanovas i Gavañach (Barcelona), D. Miquel Bosch (Mollerusa), D. Joan Casals i Abelló i D.ª Felicitat Roig de Casals (Barcelona), D. Joan Carabent i Sra. (Barcelona), Don Mariá Ramoneda Urgell (Lleida), Família Agustí, D.ª Mercé Casals

de Bonpart, D. Andreu Galceran, D. Antoni Lletjós i D.ª Mercé Tarragó de Lletjós (Barcelona), Don Antoni Vayá (Carcagente), Don Francesch Jufre (Barcelona), Don Francesch Tarragó Casas i família (Barcelona), Família Garreta, D. Llorenç Cot Timoner (Valencia).

A tots la benvinguda desitjant-los bona estada entre nosaltres.

Noves

Lliroia saluda afectuosament al llorejat Orfeó Vigatà gloria de nostra Patria i als nombrosos forasters que han vingut a honrar la Festa del Campanar.

Ens planyem de sa curta estada desitjant-los que aquesta almenys sia suficient per endursen la impressió de la més ferma germanor i estima.

Essent el proxím nombre de Lliroia el dedicada nostra Festa Major els que desitjin col·laborar-hi amb grat serán rebuts els seus treballs recomenant-los promtut i concisió tota vegada que per la especial manera de convar el nombre, sentiriam quedessin en terra els treballs dignes de figurar-hi.

La companyia d'autos Hispano Hilariencia está en organització de una acte que titulará *Festa dels Choufleurs*. Será en obsequi als seus invitants a tots els qu'es trovan a Sant Hilari quin nombre es ben important.

Al nombre vinent se acabarà de publicar els que raderament han contribuït a la Suscripció Pro-Campanar.

Ha entrat en franca convalescència nostre amic D. Joan Campodón víctima de l'accident de que donarem conte al pujar en un automovil de la Companyia Hispano Hilariencia i de la qual es estimat empleat.

Ha portat a cap la cura el jove i distingit metge d'aquesta vila

D. Manel Plana.

Dimecres sigué el dia indicat pera la celebració del Festival del Mestre Carbonell, del que'n donarem detalls al nombre pròxim, poguent-se apreciar la molta estima en que la colonia estiuenca te al citat Mestre per l'èxit que obtingué el Festival.

Hem rebut el cartell de *Jocs Florals Patriòtics* que'n commemoració del 11 de Setembre de 1714 se celebrarà a Barcelona.

El tenim a la disposició de tots aquells que pugua interessar-los.

Ens plau fer constar qu'enguany també Lliroia celebrarà degudament la Data Gloriosa adreint-se al Homenatge que'n tal dia abranda tot Catalunya.

Hilariencia

Som als volts de Sant Joan. Comença a arribar algun foraster per anar a pendre's l'aigua picant.

Dematinet, camí de la font, fa el primer viatge la tartana d'En Sidro, portant-hi un senyor foraster. Aquest, que parla castellà, va fent exclamacions d'admiració al anar descobrint les bel·leses del camí. De moment comença a ficar-se amb la vermellor de les maduixes bosquetanes, quin punt brillant veuen amb abundor a un costat i altre de la carretera.

—*Cuánta fresa!... Dios mio; cuánta fresa!...* En Sidro, pensant-se que's refereix als forts xarrics que fa la tartana:

—*Veurà, no és estrany; amb tot l'hivern no s'ha mogut la tartana de la quadra. Sab, és al començar!...*

No s'han pas entès l'un i l'altre. Al cap de poc, el senyor torna:

—*Cuánta fresa! Pero, cuánta fresa!...*

—*Veurá, no s'hi amohini! A la quadra hi tinc un paquet de grassa, la untaré bé, i ja veurá com aquesta tarde s'haurà acabat la fresa.*

J. XIMENO PLANAS.